

множествъ: числа; защото това мѣстоименіе тѣй се склонява въ реченное число.“ — За пѣ голѣмо потвърженіе на доказателства-та си Г. Кржтовичъ прибавя че въ нашъ Котелъ и до днесъ се увардило това показателно мѣстоименіе **ти** и **ты** и се употребява също и за членъ множествъ: числа; дѣто дѣйствително и се хортува: *тѣй жени, тѣй хора*; както и *жени-ты* и *жени-ти, добри-ти* и *добри-ты*; (разумѣва се правописно). — Забѣляваме обаче че същи-тѣ Котленци казватъ и *тей-зи* или *тѣй-зи хора*, и *тѣ-зи жени*; а никога не казватъ **тѣ** челякъ вм: *тойзи челякъ съ мжжъ*, вм: **сей** или *тойзи мжжъ*, и пр: и пр. — Тѣй и на много мѣста по Българія употребяватъ-се **те** или **тѣ** за членъ множествъ: числа: — Слѣдователно **ти**, **ты**, **те** и **тѣ** могатъ да се нарекатъ показателни или относителни мѣстоименія; могатъ при това да се употребятъ и като членъ множествъ: числа. — Пыта се сега: кое е най добро, и кое трѣба да се приеми за да се образува опредѣлителнѣй членъ множеств. числа?? — На това мы дерзновенно можемъ да отвѣщаемъ че: „*Трѣба да се приеми показателное мѣстоименіе тѣ за мжжскѣй, женскѣй и среднѣй родъ.*“ — Защото:

1^о) Като се приеми **тѣ** за членъ множествъ: числа а не **ти**, **ты** или **те**, составлява се языкъ-тѣ ни пѣ ясень и пѣ точень и никога нема да се соблазняваме и да мислимъ дали **ти** е членъ, или дателнѣй падежъ втораго личнаго мѣстоименія; и **ты**, дали е членъ, или именителнѣй падежъ втораго личнаго мѣстоименія; както и за **те** не ще знаемъ ако оно е членъ, или винителнѣй падежъ същаго мѣстоименія.

И тѣй за пѣ голѣмж лесницж, ясность и точность на языкъ-тѣ ни, мы трѣба да употребимъ усвѣченное показат: мѣстоименіе **тѣ** за членъ множ: числа и за тры-тѣ родове.

2^о). За пѣ голѣмо же доказателство че **тѣ** е пѣ правило и пѣ свойственно на Ново-Българскѣй нашъ языкъ, наумѣваме че въ нѣкои страни по Българія, хортува се жени-кя, книги-кя; добри-кя и пр. сирѣчь че мѣгкое **кя** е развратено отъ **тѣ** дѣто **ѣ** се преобжрнало на **я**, и **т** на **к**; знаемъ же че спорядъ свойство-то на языкъ-тѣ ни **я** често се промѣнува въ **ѣ**, и **ѣ** въ **я**; но **и**: и **е** никога въ